

ת"פ 50508/01/20 - מדינת ישראל נגד אהרון כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50508-01-20 מדינת ישראל נ' כהן
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אילנה קיפניס פרדמן ועו"ד מורן
מיודובניק

המאשימה

נגד

אהרון כהן
ע"י עו"ד ענבר קינן

הנאשם

הכרעת דין

לאחר שמיעת העדויות וקריאת הראיות בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם. זאת, מן הנימוקים שיפורטו להלן.

1. בכתב האישום נטען שב-5.4.2018 הבחינה שכנתו של הנאשם, המתלוננת גב' שרה ליבוביץ', במספר עובדים המעלים לגג הבניין דוד שמש של הנאשם בצורה מסוכנת. היא העירה לעובדים, ואז לפי הטענה עלה למקום הנאשם וקרא לעברה: "את לא בעלת הבית של הבניין. תיכנסי הביתה!". בהמשך התקרב לפי הטענה הנאשם אל המתלוננת היכה אותה בחזה באמצעות אגרופו ובעט בה מספר בעיטות. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת פצע מדמם בזרוע. אחר כך דחף אותה הנאשם לפי הנטען בכתב האישום אל דירתה וסגר את הדלת.

2. המתלוננת העידה בעדותה הראשית שביום האירוע שמעה דפיקות חזקות במדרגות. היא יצאה מביתה וראתה עובד שמחזיק דוד ועולה לקומה השנייה שבה היא גרה (רגע קודם לכן העידה שהיא גרה בקומה השלישית). לדבריה, אמרה לו שהיא בוועד הבית ולא מעלים דוודים דרך חדר המדרגות כיוון שזה מסוכן. בשלב זה עובד נוסף השליך לו חבל מהגג הנמצא לדבריה בגובה של 4 מטרים מעל הקומה. העובדים ירדו, ואז עלה הנאשם ואמר לה שאינה בעלת הבית של הבניין, והיא השיבה שגם הוא לא. לדבריה, הנאשם היכה אותה באגרופים בחזה ובבעיטות, וירד לה דם מהיד. אחר כך דחף אותה לדירתה וסגר את הדלת. בשלב זה הזמינה את המשטרה. לשוטר שהגיע למקום אמרה לדבריה שהשכן תקף אותה, אך בשל כאבים בחזה לא יכולה הייתה לדבר יותר ואמרה זאת לשוטר, שהזמין בשל כך את מד"א. בחדר המיון הייתה חמש שעות בהשגחה, ושחררה משם עם הנחיה לחזור למיון אם יתחדשו הכאבים. כיוון שהכאבים נמשכו הלכה לקרדיולוג ששלח אותה למיפוי עצמות ונתן לה כדורי הרגעה. לדבריה, היו לה כאבים בצד שמאל ודקירות באזור זה שנמשכו גם עד מועד עדותה בבית המשפט. כמן כן, בפענוח מיפוי עצמות נכתב לדבריה שיש לה חבלה ושבר בצד של הלב (בחומר החקירה אין מסמך התומך בכך - א"ה).

העדה אמרה שאינה מסוכסכת עם הנאשם.

3. כשנשאלה המתלוננת בחקירתה הנגדית אם אמרה לשוטר שהגיע למקום שהשכן דחף אותה, אמרה שמבחינתה "דחיפה ובוקסים זה אותה מילה". כששאלה אותה הסניגורית על כך שהשוטר כתב שאמרה שיש לה סכסוך ארוך שנים עם הנאשם, אמרה המתלוננת שדברים אלו נאמרו על ידי בן זוגה, ועמדה על כך גם כאשר הסניגורית הזכירה לה שבן זוגה לא נכח בבניין כשהגיע השוטר. העדה עמדה על כך שאין זה נכון שבשיחתה למשטרה אמרה שאינה נזקקת לטיפול רפואי. העדה הכחישה את טענת הפועלים שהיא הזיזה את הסולם שבו השתמשו וכתוצאה מכך נחבלה בידה. לטענתה, כלל לא נגעה בסולם ששוקל כ-20 ק"ג.
4. במסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינה של המתלוננת (ת/1, ת/2) מצוינת תלונתה על כאב בחזה כתוצאה ממכות, אך לא מתואר כל ממצא רפואי. בדו"ח הפעולה המשטרית (ת/3) צוין שכאשר התקשרה למשטרה אמרה המתלוננת שהותקפה על ידי שכנה ויורד לה דם, אך היא אינה זקוקה לטיפול רפואי.
5. בדו"ח הפעולה של השוטר גיא כספי שהוגש כתחליף לעדותו הראשית (ת/3) כתב השוטר כי כאשר הגיע לבניין עלה לקומה השלישית ופגש במתלוננת שהיה לה פצע קטן מדמם ביד. היא סיפרה לו שביקשה ממתקיני דודים שיעלו דוד מבחוץ ולא דרך חדר המדרגות ואז השכן מהקומה למטה "דחף אותה מהחזה וגרם לה ללחצים בחזה". לפי הדו"ח אמרה המתלוננת לשוטר שהכאבים הם ככל הנראה תוצאת הדחיפה. לפי הדו"ח, המתלוננת הוסיפה כי השכן, שהיה בסכסוך ארוך שנים איתו, הוא שהזמין את התקנת הדוד. לפי הדו"ח, השכן (הנאשם) סיפר שעלה יחד עם עובדים לגג להחליף דוד, המתלוננת צעקה עליהם וניסתה להוריד את הסולם בעצמה ונפגעה מן הסולם. העובדים, ישראל בנימין ומאלכ עראר, מסרו לפי הדו"ח שניסו לעבוד על הגג והמתלוננת שצעקה עליהם ניסתה למשוך את הסולם יחד עם הדוד, הסולם נפל עליה וכתוצאה מכך "היה לה פצע קטן". כן מצוין בדו"ח שהמתלוננת פונתה לבית החולים במצב קל.
6. הנאשם נחקר במשטרה יותר מחודשיים אחרי האירוע נושא כתב האישום. בעדותו (ת/4) הכחיש את טענת המתלוננת שתקף אותה, ואמר שכלל לא היה במקום העימות, אלא עסק בשיפוץ דירתו, ורק כשיצא לראות מה מתרחש ראה שהמתלוננת רבה עם מתקין הדודים. הנאשם הכחיש שהוא מסוכסך עם המתלוננת.
7. בעימות שנערך ביניהם במשטרה יותר מחודשיים לאחר האירוע עמדו המתלוננת והנאשם על גרסאותיהם הסותרות כפי שתיארת לעיל (ראו ת/5).
8. בעדותו הראשית במשפט אמר הנאשם שהמתלוננת אינה אומרת אמת, ושהוא לא היה במקום העימות, ורק שמע בדיעבד על העימות שהיה לשכנה עם מתקין הדודים. בחקירתו הנגדית הסביר שהוא מתגורר בדירה בקומת הקרקע אך בשעת העימות היה בדירה בקומה הראשונה ועסק בשיפוץ יחד עם עובד בשם ישראל, וכלל לא יצא ממנה עד אשר השוטר קרא לו לצאת ממנה. לדבריו, אינו זוכר שאמר לשוטר שיצא מן הדירה עוד קודם לכן וראה שהייתה מריבה בין המתלוננת למתקין הדודים. הנאשם גם הכחיש שאמר לשוטר שעלה יחד עם עובדים לגג להחליף

את הדוד והיה עד לכך שהמתלוננת ניסתה לדחוף את הסולם. לדבריו, מעולם לא היה מסוכסך עם המתלוננת.

9. לדברי העד ישראל בנימין, בשעת האירוע עבדו הוא והנאשם בשיפוץ דירה בקומה השנייה (אם קומת הקרקע שבה גר הנאשם נספרת כקומה ראשונה). הוא עצמו עבד על סולם ואם הנאשם היה מבקש לצאת מן הדירה, היה עליו להוריד את העד מן הסולם כדי לעבור, וכך לא קרה. לדבריו, הנאשם יצא מן הדירה רק כשהשוטר הגיע למקום, ורק אז נודע להם על קטטה שהייתה בין השכנה למתקיני הדודים. העד הכחיש שהיה קשור להתקנת הדוד ושהיה מעורב בעימות עם המתלוננת. בחקירתו הנגדית סיפר העד שהנאשם הוא מעבידו ויחסיהם טובים. העד עמד על כך שהנאשם היה חייב להורידו מן הסולם על מנת לצאת מן הדירה וכך לא אירע עד בואו של השוטר. העד גם חזר והכחיש את האמור בדו"ח של השוטר על כך שהיה מעורב בעצמו בהתקנת הדוד.

10. העד מאלכ עראר סיפר בעדותו הראשית (שלוש שנים וחצי לאחר האירוע) שביום האירוע נשלח להתקין דוד בבניין הרלוונטי. בקומה הראשונה או השנייה היה אדם שאמר לו שהוא יכול לעלות לגג. ייתכן שהיה זה הנאשם. לדבריו, כשהגיע לקומה העליונה (שלישית או רביעית) יצאה אחת השכנות מדירתה והחלה לקלל ולצעוק שאסור לו לעלות לגג והם התעמתו בעניין זה. היא ניסתה להזיז בכוח את סולם הברזל הכבד שאיתו ניסה לעלות לגג. בפעם השנייה שניסתה להזיז את הסולם, נפל עליה הסולם ופגע בפניה או בידה. לאחר שהסולם פגע בשכנה, הוא ירד למטה והתקשר למעסיקו וסיפר לו מה קרה.

11. בחקירתו הנגדית סיפר העד שביום האירוע מעסיקו שלח אותו ועובד נוסף בשם שאקר למקום וזאת כפי שקורה כל יום, ושהוא מתקין כחמישה דודים מדי יום. לדבריו, אינו מכיר את הנאשם ולא ראה אותו בכל הזדמנות אחרת. הוא ראה אותו רק כשהנאשם הניח דלי צבע או אשפה בפתח הדירה שבה עסק בשיפוצים ואמר לו שהוא יכול לעלות למעלה להתקין את הדוד. העד אמר שלא רב עם השכנה אלא היא התנגדה לכך שיעלה לגג להתקנת הדוד ודחפה את הסולם הכבד שמשקלו 20-40 ק"ג, ובפעם השנייה שעשתה זאת הסולם נפל עליה על היד ועל הפנים. העד אמר שאינו מכיר אדם בשם ישראל ושהמתקין הנוסף, שאקר, נשאר ליד המכונית ולא עלה למעלה.

הכרעה:

12. בתיק זה ניצבת גרסת המתלוננת, שלפיה הותקפה על ידי הנאשם, אל מול גרסתם של שלושה המעידים שהנאשם כלל לא נכח במקום העימות שלה עם מתקין הדודים שסיפר שנפגעה כתוצאה מכך שהסולם נפל עליה כשהזיזה אתו. עדותה של המתלוננת אינה נתמכת בראיה חיצונית כלשהי. יתר על כן, עדותה של המתלוננת שונה מן הדברים שאמרה לשוטר בשטח לפי דו"ח הפעולה שכתב השוטר, כאשר ההבדל המרכזי הוא שלפי השוטר אמרה לו שהנאשם דחף אותה, ואילו לפי גרסתה המאוחרת הנאשם תקף אותה באגרופים ובעיטות. גם המסמכים הרפואיים שהגישה התביעה לא תמכו בגרסת המתלוננת לגבי שבר בחזה שנגרם לה כתוצאה מתקיפתה (אף על פי שהמתלוננת סיפרה שבידיה מסמכים המוכיחים זאת). עדויותיהם של הנאשם, ישראל ומאלכ אמנם אינן זהות אך מוסרות תמונה כללית דומה של ההתרחשות שלפיה הנאשם לא היה במקום בעת העימות שבו הייתה מעורבת המתלוננת, ולא ניתן לראות בהבדלים בין עדויות אלה (שבבית המשפט נמסרו זמן רב לאחר האירועים) ראיה חותכת לכך שאינן עדויות אמיתיות. יש לציין שגם עדויות שלושה עדים אלה אינן מתארות את ההתרחשות כפי שתיעד

אותה השוטר מפיהם בדו"ח הפעולה שם נכתב שהנאשם סיפר שנכח בתקרית וכן נכתב שישראל היה אחד ממתקיני הדודים (הואיל וכלל לא נראה שישראל עובד בחברת התקנת הדודים, נראה שבעניין זה לפחות חל בלבול מסוים בדו"ח). עם זאת, גם לפי דו"ח הפעולה העדים סיפרו לשוטר שהמתלוננת נפגעה מן הסולם.

13. במצב הראיתי המתואר לעיל לא ניתן לראות בעדות המתלוננת ככזו המוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר כנדרש במשפט הפלילי. רחוק מכך. הואיל ואשמת הנאשם לא הוכחה ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, אני מזכה אותו מן המיוחס לו.

ניתנה היום, 31 באוקטובר 2021, במעמד הצדדים.